

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-360)

Jan (1) / 2022

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	6
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	13
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	19

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 180)

77. யா க்ரியா ஸா சிதாக்க்யாதா யா சித்தி: ஸா பரா க்ரியா

ஏதே ஸ பரமாநந்தாஸ்த்ரயஸ்தே பரிகீர்த்திதா:

78. அகண்டைகா பரா சக்திச்சித் க்ரியாநந்த ரூபிணி

வைஷ்ணவீ ஸா பராஹந்தா ஸாஹம் ஸர்வார்த்தபூரணீ

பொருள் – க்ரியை (செயல்பாடு) என அழைக்கப்படுவது எதுவோ, அது சித் (அறிவு எனலாம்) எனவும் கூறப்படும். சித் என அழைக்கப்படுவது எதுவோ, அது உயர்ந்த க்ரியை எனவும் கூறப்படும். இந்த இரண்டு மற்றும் பரமாநந்தம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்து, ஒரு உயர்ந்த சக்தியாக உள்ளது. இது, “சித், க்ரியை, ஆனந்தம்” ஆகியவற்றின் ரூபமாக உள்ளது. அதிவே விஷ்ணுவின் “நான்” என்னும் எண்ணமாக உள்ளது. அது அனைத்தையும் நிறைவேற்றும் நானே ஆவேன்.

79. ஸ்வாச்சந்த்யாந் மம ஸங்கல்போ த்விதைவம் ப்ரவிஜ்ஞும்பதே

ஏகா சக்தி: க்ரியாஹ்வாநா மஹாபூதிரதாபரா

பொருள் – எனது இச்சையால், எனது ஸங்கல்பம் மூலம் நான் இரண்டு சக்திகளாக மாறுகிறேன். அவற்றில் ஒன்று க்ரியை எனவும், மற்றொன்று மஹாபூதி எனவும் கூறப்படுகிறது.

80. ஸாமாந்யத: அநயோ: சக்ர ஸ்திதாஹம் பரமேச்வரீ

ஏஷா தே ஸகலா சக்தி: க்ரியாரூபா ப்ரதர்சிதா

பொருள் – இந்த்ரனே! நான் அனைத்திற்கும் ஈச்வரியாக உள்ளதால், அந்த இரண்டு சக்திக்கும் பொதுவாக உள்ளேன். இப்படியாக செயல் ரூபமாக உள்ள அந்த சக்தி மற்றும் அதன் அம்சங்கள் குறித்து உனக்கு அனைத்தும் கூறினேன்.

81. ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம பரத்வேந தாரிகாயா நிசாமய

நிமீலித க்ரியாகாரா ஸ்பஷ்ட ஐச்வர்ய ஸ்வரூபினீ

82. தநு: ஷாட்குண்யரூபா மே பூதி: ஸா தாரிகாஹ்தயா

தஸ்யா: ஸ்தூலாதி ரூபாணி யதாவந்மே நிசாமய

உச்யமாநாநி தேவேச ஸாவதாநேந சேதஸா

பொருள் – அடுத்து தாரிகாவின் ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, நிலையான வடிவம் குறித்துக் கேட்பாயாக. பூதி எனப்படும் தாரிகா, ஆறு குணங்களுடன் கூடிய ரூபம் கொண்டவளாக உள்ளாள். ஆனால் அவளுடைய குணங்களில் செயல்படும் குணமானது மறைவாகவும், ஐச்வர்யம் என்ற குணமானது ஓங்கியும் உள்ளது. அடுத்து அவளுடைய ஸ்தூலமான நிலை போன்றவை குறித்து நான் கூறக் கேட்பாயாக.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம் முப்பத்து ஒன்றாவது அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 47)

[ஸுமதி] ஆர்யபுத்ரரே! நெருப்பினால் சூழப்படும் ஒரு வீட்டில் இருப்பதற்கு ஒப்பான நிலையில் உள்ள புருஷன், தன்னைக் கவனத்துடன் காப்பாற்றிக் கொள்ள மாட்டானோ?

[ராஜா: விவேகன்] ப்ரியமானவளே! அனைத்தும் அறிந்தவளே! எல்லையற்றதான ஆசை என்னும் ஸ்முத்ரத்தைக் கடப்பது இயலாத ஒன்றாகும்.

73. ஸ்திரத்ர ஸவிபக்திமத் த்ரிவித ராகத்ருச்யோதயம்

ஸும்ருஷ்டமணிபித்திவத் ஸ்வயம் அபித்யமாந: புமாந்

த்ரியுகம் குணசில்பநா த்ரிகுணதூலிகா தாரிணா

விவிச்ய விநிவேசிதம் வஹதி சித்ரம் அத்யத்புதம்

பொருள் – (விவேகன் கூறுதல்) எந்தவிதமான களங்கமும் இன்றி காணப்படும் அழகான சுவர் ஒன்று பல சித்திரங்களைக் கொண்டுள்ளது போன்று, ப்ரதானம் என்பதில் தனது லீலை என்னும் தூரிகையால், ஆறு குணங்களைக் கொண்ட தெய்வீகமான ஓவியன், அசைகின்ற மற்றும் அசையாமல் உள்ளதான சரீரங்களை ஓவியமாகத் தீட்டுகிறான். அந்த ஓவியங்களை மூன்று வர்ணங்கள் (ஸத்வம் – வெண்மை, ராஜஸம் – சிகப்பு, தாமஸம் – கருப்பு) கொண்டு அமைக்கிறான். இவையே மூன்றுவிதமான ராகங்களாக (செல்வ ஆசை, இன்ப ஆசை, மக்கள் ஆசை) அமைகின்றன. இந்தச் சரீரங்களாகிய சித்திரத்தை, “இதுவே நான்” எனக் கொண்டாடியபடி, புருஷன் பிரியாமல் உள்ளான்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 58)

134. தேஜஸ்ஸு பௌமதி பேதத்தாலே பஹுவிதம்.

அவதாரிகை - இனி பரஸ்பர விலக்ஷண ஸ்வபாவங்களான பூத விசேஷங்களில் ஜ்ஞாதவ்ய அம்சங்களை அருளிச் செய்கிறார்.

விளக்கம் - அடுத்து, ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்ட சிறப்பான இயல்பைக் கொண்டதாக உள்ள பஞ்சபூதங்களில் காணப்படும் அறியப்படவேண்டிய அம்சங்களை அருளிச் செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, பௌமம், திவ்யம், ஓளதர்யம், ஆகரஜம் என்கிற பேதத்தாலே அநேக விதமாயிருக்குமென்கை. பார்த்திவ மாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு பௌமம், அதாவது தீபாதி. ஜல மாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு திவ்யம், அதாவது ஆதித்யாதி. பார்த்திவ ஜலேந்தநமான தேஜஸ்ஸு ஓளதர்யம், அதாவது ஜாடராக்கி. நிரிந்தநமான தேஜஸ்ஸு ஆகரஜம், அதாவது ஸுவர்ணாதி.

விளக்கம் - அக்னியானது பௌமம், திவ்யம், ஓளதர்யம் மற்றும் ஆகரஜம் என்பது போன்று வேறுபாடுகளால் பலவிதமாக உள்ளது. பஞ்சீகரணத்தால் உண்டாக்கப்பட்ட மண்ணின் மூலமாக மட்டுமே கிடைக்கும் ஒளியானது பௌமம் எனப்படும்; அதாவது தீபம் முதலானவை. நீரிலிருந்து மட்டுமே கிடைக்கின்ற ஒளியானது திவ்யம் எனப்படும்; அதாவது சூரியன் போன்றவை. மண்ணிலிருந்தும், நீரிலிருந்தும் கிடைக்கும் ஒளியானது ஓளதர்யம் எனப்படும்; அதாவது ஜாடராக்கி

போன்றவை. பாறைகள் மூலமாகக் கிடைக்கும் ஒளியாது ஆகரஜம் எனப்படும்; அதாவது ஸுவர்ணம் போன்றவை.

135. அதில் ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு ஸ்திரம், தீபாதி தேஜஸ்ஸு அஸ்திரம்.

அவதாரிகை - இதில் ஸ்த்திர அஸ்த்திர விபாகம் பண்ணுகிறார் (அதில் ஆதித்யாதி) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - இவற்றில் நிலையாக இருத்தல், நிலையின்றி இருத்தல் என்பதான வேறுபாடுகளை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - சிரகால வர்த்தித்வத்தாலே ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு ஸ்த்திரமென்கிறது. சஷிப்ர விநாசித்வத்தாலே தீபாதி தேஜஸ்ஸு அஸ்த்திரம் என்கிறது.

விளக்கம் - நீண்டகாலம் நிலையாக உள்ளதால் சூரியன் முதலான தேஜஸ் என்பவை நிலையானவை ஆகிறது. ஒவ்வொரு நொடியும் அழிவதால், தீபங்களுடைய தேஜஸ் போன்றவை நிலையற்றவை ஆகிறது.

136. தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு, ஸ்பர்சம் ஓளஷ்ணயம்.

வ்யாக்யானம் - (தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு) இத்தாலே, தேஜ: பததார்த்தங்களில் வர்ண பேதம் பதார்த்தாந்தர ஸம்ஸர்கஜம் என்கை. (ஸ்பர்சம் ஓளஷ்ணயம்) இத்தால், உஷ்ண ஸ்பர்சம், சீத ஸ்பர்சம், அநுஷ்ண சீத ஸ்பர்சம் என்கிற த்ரிவித ஸ்பர்சத்திலும் இதுக்கு ஸ்பர்சம், ஓளஷ்ணயமென்கை. இதுதான் தேஜ பதார்த்தங்களான ஸுவர்ணாதிகளில் பலவத் ஸஜாதீய த்ரவ்யங்களாலே அபிபூதமாகையாலே தோன்றாது.

விளக்கம் - (தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு) - ஒளியை உண்டாக்கும் பதார்த்தங்களில் காணப்படும் நிற வேறுபாடுகள் போன்றவை, அந்தந்த பதார்த்தங்களில்

சேர்ந்துள்ள மற்ற பொருள்களால் ஏற்படுபவை ஆகும் எனப்பட்டது. (ஸ்பர்சம் ஓளஷ்ணயம்) - உஷ்ணமான தீண்டுதல், குளிர்ந்த தீண்டுதல் மற்றும் உஷ்ணமும் குளிரும் இல்லாத தீண்டுதல் ஆகிய மூன்றில், தேஜஸ்ஸுக்கு உஷ்ணமான தீண்டுதல் உள்ளது. ஆனால் இத்தகைய உஷ்ணமான தீண்டுதல் என்பது, ஒளிரும் பொருள்களான தங்கம் போன்றவற்றில், மற்ற பல பொருள்களுடைய சேர்த்தி காரணமாக வெளிப்படாமல் உள்ளது.

137. ஜலத்துக்கு நிறம் வெளுப்பு, ஸ்பர்சம் சைத்யம், ரஸம் மாதூர்யம்.

வ்யாக்யானம் - (ஜலத்துக்கு நிறம் வெளுப்பு) இதுக்கு ஸ்வாபாவிக வர்ணமிது. வர்ண பேதம் வந்தவிடம் ஓளபாதிகம். (ஸ்பர்சம் சைத்யம்) இத்தால், த்ரிவித ஸ்பர்சத்திலும் சைத்யம் இதுக்குள்ளதென்கை. ஆகையால் இதுக்கு ஸ்பர்ச பேதமுண்டாகிறது அந்ய ஸம்ஸர்கத்தாலே. (ரஸம் மாதூர்யம்) இத்தால் இதுக்கு ஸ்வாபாவிக ரஸமிது, ரஸாந்தராபத்தி ஸம்ஸர்கஜமென்கை.

விளக்கம் - (ஜலத்துக்கு நிறம் வெளுப்பு) - நீருக்கு வெண்மை என்பது இயல்பான நிறம் ஆகும். நீருக்கு உள்ள பலவிதமான நிறங்கள், அதற்கு வந்து சேர்ந்தவை ஆகும். (ஸ்பர்சம் சைத்யம்) - மூன்றுவிதமான தீண்டுதல்களில் இதற்கு உரியது குளிர்ச்சி ஆகும். இத்தகைய தீண்டுதல் தன்மையில் வேறுபாடு ஏற்படுவதற்குக் காரணம், மற்ற பொருள்களுடைய சேர்த்தியால் ஆகும். (ரஸம் மாதூர்யம்) இதற்கு உரிய சுவை இனிமை ஆகும். இத்தகைய சுவையில் வேறுபாடு ஏற்படுவதற்குக் காரணம், மற்ற பொருள்களுடைய சேர்த்தியால் ஆகும்.

138. பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹுவிதம்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது லோகத்தில் காணப்படுகிற நானாவித வர்ண ரஸங்களுக்கெல்லாம் உத்பத்தி ஸ்தாநமிது என்கை.

விளக்கம் – பூமியின் நிறமும் சுவையும் பலவிதமாக உள்ளது. உலகத்தில் உள்ள பலவிதமான நிறங்கள் மற்றும் சுவைகள் ஏற்படக் காரணமாக உள்ள இடம் பூமியே ஆகிறது.

139. ஸ்பர்சம் இதுக்கும் வாயுவுக்குமநுஷ்ணாசீதம்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது தரிவித ஸ்பர்சத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இவற்றுக்கு ஸ்பர்சம் இதுவென்கை. ஆகையால், இவற்றிலும் காதாசித்கமாகக் காணப்படுகிற ஸ்பர்ச பேதமும் ஒளபாதிகம்.

விளக்கம் - மூன்றுவிதமான தீண்டுதல்களில், பூமிக்கு வாயுவிற்கும் உஷ்ணம் மற்றும் குளிர்ச்சி ஆகியவை அற்ற தன்மைகளே உள்ளன. இவற்றுக்குச் சில நேரங்களில் ஏற்படும் தீண்டுதல் மாற்றங்கள் அனைத்தும் வந்து சேர்ந்தவை ஆகும்.

140. இப்படி அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்.

வ்யாக்யானம் - இப்படியென்று ஸிம்ஹாவ லோகந ந்யாயத்தாலே, முன்பு அருளிச்செய்தவற்றையெல்லாம் கடாஷித்து அநுபாஷித்துக் கொண்டு, அசித் தத்வோபந்யாஸத்தை நிகமித்தாராயிற்று.

விளக்கம் – சிங்கம் ஒன்று நடக்கும்போது திரும்பிப் பார்ப்பது போன்று, முன்பு தாம் அருளிச்செய்த அனைத்தையும் மீண்டும் நோக்குபவராக, அவற்றை மீண்டும் உரைத்து, அசித் தத்வம் குறித்த விளக்கங்களை நிறைவு செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் – ஆக, ப்ரதமத்திலே “அசித்து ஜ்ஞாந சூந்யமாய் விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்” என்று அசித்தினுடைய லக்ஷணத்தைச் சொல்லி; அநந்தரம், அதுதான் சுத்தஸத்வயாதி பேதேந தரிவிதமாயிருக்கும்படியைச் சொல்லி; உத்தேச க்ரமத்திலே ப்ரதமம் சுத்த ஸத்வமாகிற அசித்தினுடைய ப்ரகாரத்தைச் சொல்லி; ததநந்தரம், மிச்ரஸத்வமாகிற அசித் விசேஷம் இன்னதென்றும், அதுதான் சதுர்விம்சதி தத்வமாயிருக்குமென்றும், அதில் ப்ரதம

தத்வம் இன்னதென்றும், அந்த தத்வத்தினுடைய அவஸ்த்தா விசேஷங்க ளிருக்கும்படியையும், அதில் நின்றுத் தத்வாந்தரங்கள் உத்பந்நமாகைக்கு ஹேது அதினுடைய குணவைஷம்யமென்றும், அந்த குணங்கள் தான் இன்னதென்றும், அவை தானதுக்கு அவிநாபூதங்களாய், அதினுடைய அவஸ்த்தா பேதங்களாலே அநுத்பூதங் களாயும் உத்பூதங்களாயுமிருக்குமென்றும், அவைதான கார்யானுமேயங்களென்றும், அவற்றினுடைய வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான மஹதாதி தத்வோத்பத்தி க்ரமத்தையுஞ் சொல்லி,

விளக்கம் - முதலில், சூர்ணை (77) - அசித்து ஜ்ஞாந சூந்யமாய் விகாராஸ்பதமாயிருக்கும் - என்பது தொடங்கி அசித்தின் லக்ஷணங்களைக் கூறினார். அடுத்து, அசித்தானது சுத்தஸத்வம் போன்ற வேறுபாடுகள் காரணமாக மூன்றாக உள்ளதைக் கூறினார்; தாம் உரைக்க வந்த வரிசையில் முதலில் சுத்தஸத்வமாக உள்ள அசித்தின் விதத்தை உரைத்தார். அதன் பின்னர், மிச்ரஸத்வமாக உள்ள அசித்தின் சிறப்பு இன்னது என்றும், அது இருபத்துநான்கு விதமாக உள்ள தத்வமாக உள்ளது என்றும், அதில் முதல் தத்வம் இன்னது என்றும், அந்த முதல் தத்வத்தின் நிலைகளுடைய சிறப்புகள் உள்ள விதங்கள் குறித்தும், அந்த முதல் தத்வத்திலிருந்து மற்ற தத்வங்கள் அனைத்தும் உற்பத்தி ஆவதற்குக் காரணம் அதன் குணங்களில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளே ஆகும் என்றும், அந்தக் குணங்கள் இன்னது என்றும், அவை ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரியாமல் உள்ளன என்றும், அதனுடைய நிலை மாறுதல்கள் காரணமாகக் கண்களுக்குப் புலப்படும் புலப்படாமலும் உள்ளன என்றும், அவை கார்யங்களாக ஆவதற்கு ஏற்றவை என்றும், அவற்றின் ஏற்றத்தாழ்வால் உண்டாகின்ற மஹத் போன்ற தத்வங்களுடைய வரிசையையும் கூறினார்.

வ்யாக்யானம் - அநந்தரம், இப்படி யுத்பந்நங்களான தத்வங்களினுடைய ஸமுதாய கார்யமான அண்டோத்பத்தியையும், அந்தவண்டத்துக்குள்ளில் ஸமஷ்டி புருஷ சதுர்முகோத்பத்தியையும், ஈச்வரன் ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி பதார்த்தங்களை அத்வாரகமாகவும் ஸத்வாரகமாகவும் நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கும்படியையுஞ் சொல்லி, அநந்தரம் அண்டங்களினுடைய பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய

கட்டளையையும், அவைதான் ஈச்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களென்னுமத்தையும், அவற்றினுடையவுத்பத்தி ப்ரகாரத் தையுஞ் சொல்லி,

விளக்கம் - அதன் பின்னர் இவ்விதம் உற்பத்தி ஆகிய தத்வங்களுடைய கூட்டு கார்யமாக உள்ள அண்டத்தின் உற்பத்தியையும், அந்த அண்டத்திற்குள் அனைத்து புருஷர்களுடைய தொகுத்த வடிவமான நான்முகனுடைய உற்பத்தியையும், ஈச்வரன் அனைத்து பொருள்களையும் நான்முகன் மூலமாகப் படைத்தல் மற்றும் தானே படைத்தல் ஆகியவை குறித்தும் உரைத்தார். அடுத்து அண்டங்கள் பலவாக உள்ளதையும், அவற்றினுடைய அளவுகளையும், அவை ஈச்வரனுக்கு விளையாட்டுக் கருவிகளாக உள்ளதையும், அவற்றின் உற்பத்தி விதங்களையும் கூறினார்.

வ்யாக்யானம் - அநந்தரம், ஆகாசாதி பூதங்களுக்குத் தனித்தனியேயுண்டான விநியோகத்தையும், ஜ்ஞாந கர்மேந்த்ரியங்களுக்கும் உபயாத்மகமான மநஸ்ஸுக்கு முண்டான வருத்தி பேதத்தையும், ஆகாசாதிகளுக்கு சப்தாதிகள் ப்ரதிநியத குணங்களா யிருக்கும்படியையும், அவற்றுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு ஹேதுவையும், குணாதிக்யத்துக்கு ஹேதுவையுஞ் சொல்லி; இப்படி மிச்ர ஸதத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்து,

விளக்கம் - அடுத்து ஆகாசம் முதலான பூதங்களுடைய தனித்தனியான பயன்களையும், ஞானேந்த்ரியங்கள் மற்றும் கர்மேந்த்ரியங்கள் ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாக உள்ள மனதிற்கு உள்ளதான செயல்பாட்டு வேறுபாடுகளையும் கூறினார். அடுத்து ஆகாசம் போன்ற பூதங்களுக்கு சப்தம் போன்றதான தனித்தனி குணங்கள் உள்ளதையும், அவற்றுக்கு மற்றவற்றின் குணச்சேர்க்கை ஏற்படுவதன் காரணத்தையும், அந்தந்த பூதங்களுக்கு அந்தந்த குணங்கள் ஓங்கி இருப்பதற்கான காரணத்தையும் அருளிச் செய்தார். இவ்விதம் மிச்ரஸத்வத்தின் விதங்களை மிகவும் விரிவாக அருளிச்செய்தார்.

வ்யாக்யானம் - அநந்தரம், இதினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள ஸத்வசூந்யமாகிற அசித் விசேஷத்தையும் ஸங்க்ரஹேண சொல்லி; அநந்தரம், ஏதத்

பூர்வோக்தமான அசித் த்வயத்தினுடைய விநியோக ப்ரகாரத்தையும், அசித் த்ரயத்தினுடைய பரிணாமங்களையுஞ் சொல்லி; ஏதத் தர்சனைக தேசிகர்களுடைய கால விஷய ப்ரதிபத்தி பேதத்தையும் காட்டி; அநந்தரம், கீழ்ச் சொல்லப்பட்டவற்றில் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளுடைய விப்ரதிபத்தி ப்ரகாரங்களையும், அவைதான் அயுக்தமென்னு மிடத்தையுஞ் சொல்லி; அநந்தரம், பரஸ்பர விலக்ஷணமான பூத விசேஷங்களில் ஜ்ஞாதவ்யாம்சங்களையும் தர்சிப்பித்து; இப்படி, அசித் த்ரயத்தினுடைய ப்ரகாரத்தையு மருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

விளக்கம் - அடுத்து, மிச்ரஸத்வத்தின் மாற்றங்களுக்குக் காரணமாக உள்ள ஸத்வசூந்யம் என்னும் அசித் வகை குறித்து சுருக்கமாக அருளிச்செய்தார். இவ்விதம் முன்பு கூறப்பட்ட இரண்டு அசித்துக்கள் எவ்விதம் உபயோகம் ஆகின்றன என்பதையும், மூன்றுவிதமான அசித்துக்களுடைய மாற்றங்கள் குறித்தும் உரைத்தார். இவ்விதமாக உள்ள நம்முடைய தர்சனத்தில் உள்ள சில ஆசார்யர்கள், காலத்வம் குறித்து கருத்து வேறுபாடு கொண்டதை உரைத்தார். அடுத்து, கீழே கூறப்பட்டவற்றில், வேதங்களுக்கு விரோதமாகக் கருத்து உரைப்பவர்களுடைய முரண்பட்ட வாதங்களைக் கூறினார்; அவை யுக்திக்குப் பொருந்தாது என்பதையும் கூறினார். அடுத்து, ஒன்றுக்கொன்று சிறப்பாகக் காணப்படும் பூதங்களில் உள்ள அறியப்படவேண்டிய அம்சங்களை உரைத்தார். இப்படியாக மூன்று வகையான அசித் தத்வங்களுடைய தன்மைகளை உரைத்து, இந்தப் பகுதியை நிறைவு செய்தார்.

அசித் ப்ரகரணம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 325)

4-10-4 பரந்த தெய்வமும் பல்லுலகும் படைத்து அன்று உடனே விழுங்கிக்
கரந்துமிழ்ந்து கடந்திடந்தது கண்டும் தெளியகில்லீர்
சிரங்களாலமரர் வணங்கும் திருக்குருகூரதனுள்
பரன் திறமன்றிப் பல்லுலகீர்! தெய்வம் மற்றில்லை பேசமினே

பொருள் – “இவர்கள் ஈச்வரர்களோ” என்று சந்தேகம் கொள்ளும்படியாகப் பரந்து நிற்கின்ற தேவதைகள் குலத்தையும், அவர்களுடைய லோகங்களாக உள்ள பலவிதமான இடங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து, ப்ரளய காலத்தில் அவை அனைத்தையும் விழுங்கி, ப்ரளயம் நீங்கிய பின்னர் அவற்றை வெளியே உமிழ்ந்து, மஹாபலியின் கர்வம் நீங்கும்விதமாக அவன் அபகரித்த அனைத்தையும் அவனுக்கு உடைமை அல்லாதவை என்று மாற்றி, அவாந்தர ப்ரளயத்தில் வராக ரூபம் எடுத்து என்பதாக இது போன்ற செயல்கள் அனைத்தையும் நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். ஆயினும் உங்களுடைய ரஜஸ் மற்றும் தமஸ் குணங்கள் காரணமாக, இவை அனைத்தும் அவனே ஆகிறான் என்று நீங்கள் தெளியவில்லை. நித்யர்களாகிய நான்முகன் போன்ற தேவர்கள், தங்களுடைய தலைகளைச் சாய்த்து வணங்குகின்ற திருக்குருகூரில் நிற்பவனும், அனைத்தையும் விட உயர்ந்தவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன் அல்லாமல் சரீரத்துடன் கூடியவர்களாகவும், சுதந்திரமானவர்களாகவும் உள்ள தெய்வம் என வேறு யாரும் இல்லை. பெயர் போன்றவற்றால் பேதங்களுடன் கூடிய உலகில் உள்ளவர்களே! அது போன்ற தெய்வம் ஏதும் இருந்தால் என்னிடம் வந்து பேசுவீர்களாக.

அவதாரிகை - “ஐகந்நிகரணாதி திவ்யசேஷ்டிதங்களாலும் இவனே பரன்; இது இசையாதார் என்னோடே வந்து கலந்து பேசிக்காணுங்கோள்”, என்கிறார்.

விளக்கம் - “இந்த ஐகத்தை விழுங்குதல் முதலான தெய்வீகமான செயல்களாலும் இவனே உயர்ந்தவன் என்றாகிறது. இதனை ஏற்காதவர்கள் என்னுடன் வந்த கலந்து உரையாடி இதனை அறிவீர்களாக”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (பரந்த தெய்வமும்) கொள்கொம்பு மூடப் படர்ந்து நியாமகரோடொக்க எடுத்துக் கழிக்கவேண்டும்படி, கைவிஞ்சின தேவஜாதியும். (பல்உலகும்) அவர்கள் பரப்புக்கெல்லாம் போரும்படியான லோகங்களும். அவர்கள் நியாமகராகைக்கு அடியாக நியாம்யரான அல்லாத சேதநரையும். (படைத்து) ஸ்ருஷ்டித்து. இவர் தமக்கு அவர்களோடு அல்லாதாரோடு வாசியற்றிருக்கிறபடி.

விளக்கம் - (பரந்த தெய்வமும்) - கொள்கொம்பு அனைத்தையும் மூடிப் படர்ந்து நிற்கும் கொடிகளை விலக்கி, கொள்கொம்பைக் காண்பது போன்று, தங்களுக்கு நியமிப்பவனாக உள்ள ஸர்வேச்வரனுடன் ஒரே போன்று படர்ந்து நிற்பதால் எடுத்துக் கழிக்க வேண்டும்படியாக உள்ள தேவர்களையும். (பல் உலகும்) - பல எண்ணிக்கைகளில் உள்ள அவர்கள் அனைவருக்கும் போதுமான இடம் கொண்டதாக உள்ள லோகங்கள். “அவர்கள் நியமிப்பவர்கள் ஆகிறார்களோ” என்ற ஐயம் ஏற்படும்விதமாக, அவர்கள் தங்களை நியமிக்கிறார்கள் என்று எண்ணுபவர்களும், அவர்களால் நியமிக்கத் தகுதி அற்றவர்களும் ஆகிய சேதநர்களையும். (படைத்து) ஸ்ருஷ்டித்து. இவருக்கு, அந்தத் தேவர்கள், மற்றவர்கள் என்பதான வேறுபாடு இல்லை.

வ்யாக்யானம் - (அன்று உடனே விழுங்கி) ஸ்ருஷ்டிக்கிறபோது க்ரமத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தான்; “யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்” என்று, ஆபத்து வந்தால் அங்ஙன் க்ரமம் பார்த்திருக்கவொண்ணாதே. ப்ரளயாபத்திலே ஒருகாலே வயிற்றிலே வைத்து, ப்ரளயம் வந்தாலும் “இங்குண்டோ?” என்று இளைத்துக்

காட்டலாம்படி கரந்து, “உள்ளேயிருந்து நோவுபடுகிறனவோ?” என்று வெளிநாடு காண உமிழ்ந்து, நடுவே மஹாபலி போல்வார் பருந்திறாஞ்சினாற்போலே பறித்துக் கொள்ள எல்லை நடந்து மீட்டுக் கொண்டு, ப்ரளயத்திலே அழுந்தி அண்டபித்தியிலே சேர்ந்த இத்தை மஹாவராஹமாய்ப் புக்கு ஒட்டு விடுவித்து எடுத்து இப்படி செய்த இவற்றை.

விளக்கம் - (அன்று உடனே விழுங்கி) - ஸ்ருஷ்டிக்கும்போது வரிசையாகப் படைத்தான்; அதாவது உபநிஷத்தில் - யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் - நான்முகனை முதலில் படைத்தான் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப உண்டாக்கினான்; ஆனால், ப்ரளய ஆபத்து வந்தபோது அவ்விதம் வரிசை ஏதும் ஆராயாமல் விழுங்கினான்; காரணம், அந்த நேரத்தில் வரிசையை ஆராய்ந்து நிற்க இயலாது அல்லவோ? ப்ரளய காலத்தில் திருவயிற்றில் வைத்தான்; ப்ரளயம் ஏற்பட்டபோதும், “இங்கு உள்ளனவோ?” என்று காண்பிக்கலாம்படிச் செய்து, “உள்ளே இவை என்ன பாடுபடுகின்றனவோ?” என்று பார்த்து அவற்றை வெளியே உமிழ்ந்தான். நடுவில் மஹாபலி போன்றவர்கள், பருந்து தனது இரையைப் பறிப்பது போன்று இந்தப் பூமியைக் கவர்ந்து செல்ல, இவற்றின் எல்லை அளவும் சென்று அளந்து மீட்டான். ப்ரளய காலத்தில் அண்டத்தின் பித்தியில் சென்று கிடந்த இந்தப் பூமியை, மஹாவராகனாக அவதாரம் எடுத்து, உட்புகுந்து தனது கோரைப்பற்களால் குத்தி எடுத்து வந்தான். இத்தகைய செயல்களை.

வ்யாக்யானம் - (கண்டும்) ப்ரத்யக்ஷத்திலும் விசதமாயிருக்கிறதுகாணும் இவர்க்கு சாஸ்த்ரம். இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைக் கொண்டே “அவன் ஆச்ரயணீயன்” என்று அறியலாயிருக்க, அறியமாட்டுகிறிலிகோள். (தெளியகில்லீர்) இவர்கள் தெளிவையும் தெளியாமையும் ஒழிய, அர்த்தஸ்த்திதியில் மாறாட்ட மற்றிருக்கிறபடி. அவனை அநீச்வரனாக்குதல், இவர்களை ஈச்வரர்களாக்குதல் செய்யவொண்ணாதிநே, உங்கள் தெளிவும் கலக்கமுமொழிய. (சிரங்கள் இத்யாதி) “ஸர்வச்ரஷ்டாவமல்லன், ஆபத்ஸகனுமல்லன்” என்று இருந்திகோளேயாகிலும், நீங்கள் ஆச்ரயிக்கிற தேவதைகள் செய்கிறது முன்னம் உங்களுக்குக் கண்டால் தெளியலாமே; அவர்கள் “தலை படைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்றோம்” என்று வணங்குகிறபடியைக் கண்டாகிலும் நீங்கள் ஆச்ரயிக்கப் பாருங்கோள். “பாதேந

கமலாபேந ப்ரஹ்மருத்ரார்ச்சிதேந ச”, “பின்னிட்ட சடையானும் பிரமனுமிந்திரனும் துன்னிட்டுப் புகலரிய”, “நாத்தமும்ப நான்முகனும்சனுமாய் முறையாலேத்த”.

விளக்கம் - (கண்டும்) - நேரடியாகக் காண்பதைக் காட்டிலும் சாஸ்த்ரங்களில் இவற்றைக் கூறியுள்ள வரியானது இவருக்கு விளக்கமாக உள்ளது. இப்படிப்பட்டதான, மனிதனால் செய்யக்கூடிய செயல்களுக்கு அப்பாற்பட்டு அவன் செய்கின்ற செயல்களைக் கண்ட பின்னரும், “இவனே அண்டத்தக்கவன்” என்று அறியலாம்படி உள்ளபோது, இவ்விதம் அறியாமல் உள்ளீர்கள். (தெளியகில்லீர்) - இவர்கள் தெளிந்தாலும், தெளியாமல் இருந்தாலும், உண்மை நிலையானது மாறாமலேயே உள்ளது. ஆகவே அவனை ஈச்வரன் அல்லன் என்றும், மற்றவர்களை ஈச்வரர்கள் என்றும் செய்யாமல் இருப்பீர்களாக. உங்களுடைய தெளிவும் கலக்கமும் அல்லாமல், இது போன்று நீங்கள் செய்வதற்கு வேறு ஏதும் காரணம் இல்லை. (சிரங்கள் இத்யாதி) - “இவன் அனைத்தையும் படைத்தவனும் அல்லன், ஆபத்து காலத்தில் துணை நிற்பவனும் அல்லன்” என்று நீங்கள் இருந்தீர்கள் என்றால், நீங்கள் அண்டி நிற்கின்ற தேவதைகள் முதலில் செய்வது என்ன என்று நீங்கள் அறிந்து, அதன் பின்னர் தெளியலாம் அல்லவோ? அவர்கள், “எங்கள் தலை படைத்த ப்ரயோஜனம் என்பது, அவனை வணங்குவதால் கிட்டியது” என்று கூறி அவனை வணங்குவதைக் கண்ட பின்னர் நீங்கள் வணங்கலாம் அல்லவோ? மஹாபாரதம் - பாதேந கமலாபேந ப்ரஹ்மருத்ரார்ச்சிதேந ச - தாமரை போன்றதும், நான்முகன் மற்றும் சிவன் போன்றவர்களால் பூஜிக்கப்படுவதும் ஆகிய திருவடிகளை - என்றும், பெருமாள் திருமொழி (4-3) - பின்னிட்ட சடையானும் பிரமனுமிந்திரனும் துன்னிட்டுப் புகலரிய - என்றும், பெரியதிருமொழி (1-7-8) - நாத்தமும்ப நான்முகனும் ஈசனுமாய் முறையால் ஏத்த - என்றும் கூறப்பட்டது.

வ்யாக்யானம் - (திருக்குருகூரதுள் பரன்) மநுஷ்யத்வே பரத்வத்துக்கும் அவ்வருகே ஒரு பரத்வமிறே இது. இவ்வருகே போரப்போர உத்கர்ஷம் மிகுமத்தனை. குணத்தாலேயிறே வஸ்துவுக்கு உத்கர்ஷம்; குணாதிக்யமுள்ளது இங்கேயிறே. (அதனுள் பரன்) “அந்சநநந்ய:” என்று சேதநர் ப்ரக்ருதியோடே கலசக்கலச ஒளி மழுங்கி வாரா நிற்கச்செய்தே, அவனுக்கு நியாமகத்வத்தால் வந்த

புகர் அறவிஞ்சி வருமாபோலே; ஸம்ஸாரிகள் நடுவே போரப்போரவாயிற்று பரத்வம் ப்ரகாசிப்பது.

விளக்கம் - (திருக்குருகூரதனுள் பரன்) - மனித வடிவில் வாமனனாக வந்த பரத்வத்திற்கும், அர்ச்சாவதாரமாக இங்கு நிற்கும் பரத்வத்திற்கும் உள்ள தன்மை. இங்கு அருகில் செல்லச்செல்ல அல்லவோ உயர்வு ஏற்படுகிறது? குணத்தால் அல்லவோ ஒரு பொருளுக்கு உயர்வு ஏற்படுகிறது? குணங்கள் அதிகமாக நிறைந்திருப்பது ஆழ்வார் திருநகரியில் உள்ள அர்ச்சாவதாரத்தில் அல்லவோ? (அதனுள் பரன்) - முண்டக உபநிஷத் - அநச்நந்நய: - ஒருவன் பலனை அனுபவிக்கின்றான், ஒருவன் அனுபவிப்பதில்லை - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, சேதநர்கள் சரீரத்துடன் கலந்து கலந்து நிற்கும்போது ஒளி மழுங்கியபடி உள்ளது; ஆனால், அவனுக்கு அவர்களை நியமிக்கும் தன்மையால் வந்த புகரானது அளவுக்கு அதிகமாகவே வருகிறது. ஸம்ஸாரிகள் நடுவில் செல்லச்செல்ல அதிகமான பரத்வம் வெளிப்படுகிறது.

வ்யாக்யானம் - (திறமன்றி) அவனுக்கு ப்ரகாரமாயல்லது. திறம் - ப்ரகாரம். தெய்வம் மற்றில்லை) தேவதைகளுடைய ஸ்வரூப நிஷேதம் பண்ணுகிறாரன்றிறே, அவனுக்கு விபூதி வேணும் என்றிருக்கிறவராகையாலே; அவர்களுடைய ஸ்வாதந்தர்ய நிஷேதம் பண்ணுகிறார். ஸ்வதந்த்ரமாய்த் தனக்கு உரித்தாயிருப்பதொரு தேவதையில்லை. அவனுக்கு ப்ரகார புத்தி பண்ணி ஆச்ரயித்திகோளாகில் அவனுடைய ஆச்ரயணத்திலே புகும்; ஸ்வதந்த்ர புத்தி பண்ணி ஆச்ரயித்திகோளாகில் ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்ப தொன்றில்லை; “நேஹநாநாஸ்தி”, “யேயஜந்தி” இத்யாதி. (பேசமினே) நான் “அவனுக்கு ப்ரகாரமாயல்லது ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொரு தேவதையில்லை” என்றேன்; “இப்படி அநந்யாதீநமாயிருக்கிற நியாமகத்வத்தையுடையனாயிருக்கிற இவனைத் தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையதொரு தைவமுண்டு” என்று சொல்லவல்லார் உண்டாகில், வாய்படைத்தார் என் முன்னே நின்று சொல்லிக்காணுங்கோள் என்கிறார்.

விளக்கம் - (திறம் அன்றி) - அவனுக்குச் சரீரமாக அல்லாமல். திறம் என்றால் சரீரம். (தெய்வம் மற்றில்லை) - தேவதைகளுக்கு ஸ்வரூபம் இல்லை என்று இவர் தள்ளவில்லை; காரணம், இவர் அவனுக்கு ஏற்ற செல்வங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுபவர் அல்லவோ? அவர்களுடைய சுதந்தரமான தன்மையை மட்டுமே நிராகரிக்கிறார். சுதந்திரமாக, தனக்கு என்று மட்டுமே உள்ள தேவதை என யாரும் இல்லை. “மற்ற தேவதைகள் அனைத்தும் அவனுடைய சரீரங்கள்”, என்று நீங்கள் எண்ணினால், அவனுடைய அடைக்கலத்தில் புகுந்து அவை நிற்பவை ஆகும். “அந்தந்த தேவதைகள் சுதந்திரமானவர்கள்” என்பதாக எண்ணி நீங்கள் நின்றீர்கள் என்றால், அப்படி ஒரு தேவதை என்பது இல்லை. நேஹநாநாஸ்தி - சுதந்திரமானது ஏதும் இல்லை - என்றும், யே யஜந்தி - விஷ்ணுவையே ஆரதிக்கிறார்கள் - என்றும் கூறப்பட்டது. (பேசுமினே) - நான், “அவனுக்குச் சரீரமாக இருத்தல் என்பது அல்லாமல், சுதந்திரமாக உள்ள தேவதைகள் என யாரும் இல்லை”, என்கிறேன். “இவ்விதம் மற்ற யாருக்கும் வசப்படாமல், அனைத்தையும் நியமிப்பவனாக உள்ள இவனைத் தனது சரீரமாகக் கொண்டுள்ள தேவதை ஒன்று உள்ளது” என்று கூறுபவர்கள் யாரேனும் உள்ளீர்கள் என்றால், வாய் படைத்தவர்களாக உங்களை எண்ணியபடி, என் முன்பு நின்று கூறுவீர்களாக என்கிறார்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 40)

14. கஸ்ய உதரே ஹர விரிஞ்சி முக: ப்ரபஞ்ச:

கோ ரக்ஷதி இமம் அஜநிஷ்ட ச கஸ்ய நாபே:

க்ராந்த்வா நிகீர்ய புந: உத்கிரதி த்வத் அந்ய:

க: கேந வைஷ பரவாந் இதி சக்ய சங்க:

பொருள் - நான்முகன், ருத்ரன் போன்றவற்களைடைய லோகங்கள் யாருடைய திருவயிற்றில் இருந்தன? இந்த உலகத்தை யார் காக்கிறார்கள்? யாருடைய திருநாபியில் இந்த உலகம் தோன்றியது? இந்த உலகத்தை த்ரிவிக்ரம் அவதாரம் எடுத்து அளந்தும், ப்ரளய ஆபத்து நீங்கிய பின்னர் உமிழ்ந்தும் செய்வது உன்னை அல்லாமல் வேறு யார்? இந்த உலகம் வேறு யாரால் தலைவனைக் கொண்டது என்று சந்தேகம் கொள்ளும்படியாக உள்ளது?

அவதாரிகை - ப்ரமானானுகூலமான தர்க்க ரூப ந்யாயத்தாலே, உக்தமான பரத்வத்தை நிகமிக்கிறார்.

விளக்கம் - ப்ரமானங்கள் அடிப்படையில் அமைந்த தர்க்க வடிவமான ந்யாயத்தின் மூலம், இப்போது பேசப்படும் பரத்வம் குறித்த பகுதியை நிறைவு செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (கஸ்யோதரே ஹர விரிஞ்சி முக: ப்ரபஞ்ச:) ப்ரஹ்ம ருத்ர முகமான ஸகல பதார்த்தங்களும் மஹாப்ரளயத்திலே ஆருடைய பக்கலிலே

லயித்திருக்கிறது? “ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்” என்கிறபடியே, த்விபரார்த்த காலம் நாமருபங்களை இழந்து, “தம ஏகீ பவதி” என்கிறபடியே, ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலே கிடக்கிறபடி. “ப்ரஹ்மாதிஷு ப்ரலீநேஷ நஷ்டே லோகே சராசரே | ஆபூத ஸம்ப்லவே ப்ராப்தே ப்ரலீநே ப்ரக்ருதௌ மஹாந் || ஏகஸ் திஷ்ட்டதி விச்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு:” இத்யாதி. ஸம்ஹாராதிகளிலே கர்மீபவிக்குமிடத்தில் ப்ரஹ்மாதிகளோடு பிபீலிகாதிகளோடு வாசியில்லை என்கை.

விளக்கம் - (கஸ்ய உதரே ஹர விரிஞ்சி முக: ப்ரபஞ்ச:) - நான்முகன் மற்றும் ருத்ரன் ஆகியவர்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து பதார்த்தங்களும் மஹா ப்ரளய காலத்தில் யாருடைய பக்கம் சென்று லயித்துள்ளன? சாந். (6-2-1) – ஸத் ஏவ ஸோம்ய இதம் அக்ர ஆஸீத் - தொடக்கத்தில் ஸத் மட்டுமே இருந்தது - என்பதற்கு ஏற்ப த்வி பரார்த்த காலமாக பெயர் மற்றும் உருவங்களை இழந்து, ஸுபால. (2) – தம ஏகீ பவதி - தமஸ் என்னும் ப்ரக்ருதி ப்ரஹ்மத்திடம் ஒடுங்கியது - என்பதற்கு ஏற்ப ஸர்வேச்வரனிடம் சென்று லயித்தபடி உள்ளன. மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (210-24) – ப்ரஹ்மாதிஷு ப்ரலீநேஷ நஷ்டே லோகே சராசரே | ஆபூத ஸம்ப்லவே ப்ராப்தே ப்ரலீநே ப்ரக்ருதௌ மஹாந் || ஏகஸ் திஷ்ட்டதி விச்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு: - நான்முகன் உள்ளிட்ட அனைவரும் லயித்து, அசையும் பொருள் மற்றும் அசையாப் பொருள் என்பது அடங்கிய அனைத்து உலகமும் அழிந்து, பஞ்சபூதங்கள் அனைத்தும் லயித்து, மஹத் தத்வமானது மூலப்ரக்ருதியில் ஒடுங்கி நின்றபோது, அனைத்திற்கும் அந்தர்யாமியாக ஒருவன் மட்டுமே உள்ளான்; அவனே நாராயணன் ஆவான் - எனப்பட்டது. ஸம்ஹாரம் போன்றவற்றில், செய்யப்படுபொருளாக உள்ளதில், நான்முகன் போன்றவர்கள் மற்றும் எறும்பு முதலானவைகள் என்பதான வேறுபாடுகள் ஏதும் இல்லை.

வ்யாக்யானம் - (கோ ரக்ஷதி) ஹர விரிஞ்சி முகமான ப்ரபஞ்சத்தை ரக்ஷிக்கிறார் ஆர்? “ந ஹி பாலந ஸாமர்த்யம் ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம்”, “ந ஸம்பதாம் ஸமாஹாரே விபதாம் விநிவர்த்தநே”.

விளக்கம் - (கோ ரசஷதி) – நான்முகன் மற்றும் ருத்ரன் போன்றவர்கள் உள்ளிட்ட ப்ரபஞ்சத்தைக் காப்பது யார்? ஸ்ரீவிபு. (1-22-21) - ந ஹி பாலந ஸாமர்த்யம் ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம் - அனைத்தையும் காப்பாற்றுவதில் சாமர்த்தியம் கொண்ட ஸர்வேச்வரனாகிய ஸ்ரீஹரி - என்றும், பரமஸம்ஹிதை - ந ஸம்பதாம் ஸமாஹாரே விபதாம் விநிவர்த்தநே - செல்வங்களை அளிப்பதிலும், ஆபத்துக்களை விலக்குவதிலும் – என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப உள்ளவன்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்